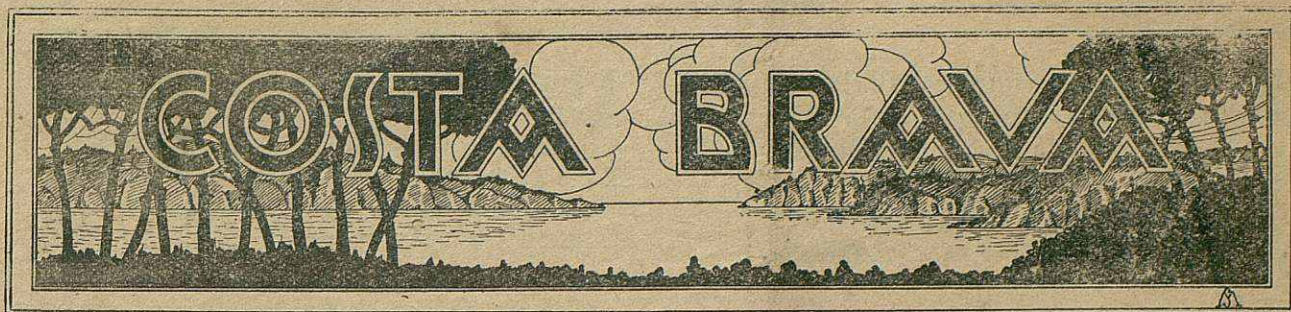




NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 4 d'Agost de 1928.

NÚM. 39

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEGUN.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

A dues amigues

Solitud? Sembla talment que s'ha posat de moda aquesta paraula: Cavaller de la Solitud, jovincel Solitari, l'home sol en el món, però, jo senyors meus, malgrat de lo que pensa el cavaller citat, em sembla que a Palamós hi ha massa noies jolives per romandre en la solitud, que hi ha massa noies pures, no infectades per l'aire xarlestonsenc de les modes actuals, malgrat de que el clown citat sols s'enamori de les belles qualitats d'una palamosina; vaja, simpàtic cavaller, jo estic segur de que si coneguessiu les dues noies que avui cantem, exentes de tots els defectes que vos creieu veure en totes, sortiríeu del vostre sombriu pseudònim per tal de canviar-lo per el del Cavaller de la Gatzara!

Dispenseu que vos digui encara una altra cosa: vostres articles sobre la fèmina local, em demostren dues coses: que no haveu en la vostra vida sortit de Palamós car si anessiu en altres punts allavors si que tindrieu raó fins de firmar-vos: «El Taup negre» car, amic, Palamós té i té cià fan a per la manera d'ésser senzill i agradable de ses dametes que no són de cartró ni llauna com vos dieu. En segon lloc em demostreu o que sou una criatura nascuda després del 1914, o que sou ja en la vellesa, edat en que la memoria flaqueja, i que per un o altre motiu, ja que no creeu altre cosa, no vos recordeu que en 1914 hi hagué una guerra terrible de la qual ara el món en passa la terrible época de lo que se'n diu pots-guerra, creadora

és la del xarles, pintures i demás exotismes actuals: si vós coneguéssiu tot aixó creeu retiraríeu les vostres acusacions!

I a aquestes dues amiguetes l'una rossa i morena molt salada l'altra, poncelles tendres del jardí de la costa brava, ens plau avui fer-les desfilar per la nostra galeria de beutats. Després de tot lo dit creeu que millor elogi no els hi pot fer,

BLACK AND FAIR

El coleccionista d'estilogràfiques

El senyor Pepet era un rendista de mitja edat, baixet i grassó, de galtes fresques com un matonet. Era calb, és a dir, calb, calb, no ho era. Tenia només els cabells claríssims i de sobre la clepsa era gairebé pelat.

Cada dematí s'el veia, amb la seva eterna americana creuada, de color marró, i llegint el diari, Passeig de Gracia amunt, tot fent el passeig d'abans de dinar, a l'hivern parant aquell bé-de-Déu de sol que hi cau i a l'estiu assaborint l'ombra del brancam dels platans, i guaitant de cua d'ull amb serietat dissimuladora alguna senyora perfumada que li passava pel costat.

Aquest senyor que era d'aquells que quan es lleven ja troben la feina feta i que la minyona ja els hi ha posat la xocolata i la melmelada sobre la taula, era un gran afeccionat al cinema, i no es deixava cap estrena per veure i sabia tots els noms de les estrelles i planetes que, sobre la pantalla, brillen en les nits artifi-

dials de les sales del cinema. Amb un cop d'ull científic sabia quina casa era la productora de tal cinta i qui l'havia dirigida, i portava a casa seva un registre numerat d'estrenes hagudes durant la temporada, i el preu que l'hi havia costat l'entrada. Però això no era res comparat amb la seva gran mania, si mania s'en pot dir.

S'havia dit: No hi ha qui fa colecció de segells, de cap-i-cues, de pipes, etz? doncs jo faré colecció d'estilogràfiques. I s'ho va emprendre amb tanta empena que no hi havia marca de la qual ell no n'estés enterat i no en conegués els secrets -defectes o aventatges-.

D'una hora lluny distingia si la ploma que un senyor duia a la butxaca era una Watterman o bé una Sheaffer's. I quan algun seu amic, per prendre alguna nota, tirava de l'estilogràfica, seguidament el senyor Pepet, amb un aire de setciències es mirava aquella ploma i instintivament els dits se n'hi anaven. Quan la tenia, se la mirava detingudament i amb una veu repesada li deia.

—A aquesta ploma li trobo tal defecte. Veieu aquesta, i es treia de la butxaca una ploma groga amb ratlles negres, és més manejable. El seu sistema d'omplir és més senzill i més elegant, només cal apretar aquest botó i ja està. Després, veieu la plumeta d'or duu més iridi a la punta i a l'escriure no es gasia tant — això no vol dir que ell no la fés servir més que dos o tres cops la setmana. —També hi ha aquesta altra ploma, i es treia una altra estilogràfica, que és de seguretat, porta un clip automàtic que l'aferra a la buxaca de l'americana i no hi ha por de que cap pispas us la pugui estirar.

I amb la mateixa seriositat del començar li feia l'explicació detallada del funcionament de totes les plomes que duia sobre —per un regular quatre o cinc— i de totes les que ja duia regalades, tot sense descuidar-se de dir el nom de cada una i el nom de l'afavorit. Perquè el senyor Pepet es diferenciava d'aquells coleccionadors que la seva deria es tenir un bon nombre d'exemplars de ço que coleccionen.

Ell només disfrutava al comprar una nova ploma i al poder presentar, primer que ningú un nou patró d'estilogràfica als seus amics i poder-ls-hi explicar els seus aventatges.

Però acabat que feia una mica de temps que la tenia i veia anunciada en alguna revista estrangera alguna nova marca, ja mirava i s'apanyava per a poder-ne adquirir un exemplar i hi havia un nou amic que es veia favoregut amb una ploma de la colecció antiga, que en podríem dir, i ell amb tota satisfacció i donant una xuclada a l'havà que duia sempre a un costat de llavi, deia:

—La ploma que fa servir el meu amic tal, li vaig regalar jo.

F. JUANALS I DAGAS

Tot passant

Quan la tarda declina, així com a certa hora del matí, a Palamós hi ha un lloc que és molt plaent d'estar-hi una llarga estona.

No és que l'hagi descobert de poc, car és conegut i freqüentat per més de quatre; però com segurament n'hi ha molts que, de tan conegut i proper fa molts anys que no hi han estat, això m'ha mogut a escriure'n aquest elogi.

Es tracta d'aquell putxet al cim del qual s'alçava en altre temps la ciutadella o Castell de Palamós, i que ara serveix de pedrera per a les obres del port.

Cap al tard hi fa una fresqueta molt plaenta, i des d'aquell observatori veieu tot ço que passa en el mar en una gran extensió, des de l'illa a la punta de St. Feliu, i quelcom del que passa en terra.

Molt serà que en aquella planura movedissa de la mar no hi veieu algun vapor que passa fumant indiferent, algun velar amb les veles exteses que sembla que no's mou, o alguna barqueta de motor que espetrega contra la corrent tot alçant el cap per millor guanyar l'acció de les onades.

De barquetes i bots així en veureu a tot moment, i molt sovint en sentireu el taf-taf sense saber on paren, fins que després de molt mirar els veieu al lluny que treuen el caparró entre dos blancalls d'escuma, o tan terra a terra que els roquissers vos els amaguen.

Com que llurs moviments son relativament lents, els contempleu llarga estona fruint les ratxadetes del ventijol que passa lleuger, i mig extasiats, mig somnolents, les hores se us hi escorren amb una facilitat desconeguda.

Quan gireu l'esguard terra endintre i mireu per mil·lèsima vegada la grisor de les muntanyes de St. Grau, de Romanyá, o de Les Gabarres, de tan sabudes us atrauen altre cop i trobeu interessant un fumeroles que puja del barri de St. Antoni fent estranyes contorsions, o espieu indiscrets el feinejar d'una dona que's belluga al terrat de casa seva en el barri proper.

Quan vos trobeu més interessats en les vostres observacions veieu venir algú que's dirigeix cap al vostre observatori, i tal vegada el mireu amb cert rencor

reguts que ve a disputar-vos aquell plaer que haveu inat descobrint sense donar-vos-en compte.

I com sigui que l'hora del sopar s'apropa, convenuts que no vos el portaran pas allí, vos en aneu amb certa recansa tot pensant amb la xafogor que trobareu en arribar a casa, aquella escalfor molestosa que irradien les parets com si a la vila de cop i volta haguessin instal·lat la calefacció central que tan bé vindria a l'hivern.

Ll.

Respectuosament

M'adresco al Sr. Corresponsal a Palamós, del setmanari «Baix Empordà».

El seu article mereix una resposta, i sobre tot fer-li veure alguns punts massa gratuïts, qu'en ell si troben.

Efectivament, al formar-se el Palamós S. C. se li donà aquest nom, precisament perquè no volgués exclusivament dir fútbol. Es va parlar d'altres esports, de natació, d'atletisme, de ciclisme, de tennis; etc. etc., però, tenia de començar-se per un esport que per si sol fos una garantia d'èxit, i amb el temps pogués donar la mà a altres diferents esports, per ajudar-los, i es va escollir el fútbol.

«No s'és passat de les primeres passes ni tan sols s'és a mig camí» diu V.

Si solventar mil i una dificultats per obtenir un terreny de joc abastament gran per a varies classes d'esports, comprar a la fi un solar magnífic, que costà, masses milers de pessetes, i amb el solar adquirir la responsabilitat d'una quantitat massa grossa, nivellar el terreny de joc (cosa que potser creurà que no val cap diner) tancar-lo de paret, fer valles, llotjes, seients, casetes força humils però amb dutxes i arregladetes, si per tot això en dos anys no és passar de les primeres passes, si tenir en tan poc temps un camp envejat en tota la província és no caminar, senyor corresponsal del Baix Empordà, vol dir-me que s'ha de fer? Vosté que parla amb tanta fé preocupis primerament de fer-se soci, (males llengües diuen que no n'és) i després dirigeixis a la junta del Palamós S. C, qu'el rebrà amb els braços oberts, es posi a laborar amb ells, s'enteri un xic de les coses, i veurà si en trobarà de gent que tenen força bona fé, i que si no han fet això de que V. parla és perquè manca una batuta com la seva en aquella direcció.

Llavors es donarà compte de, si costa o no fer una pista de tennis, crear una secció d'atletisme, fer natació, etc. etc.

Totes les recomanacions que fá, «desvetllar energies dormides, educar moral i físicament encarrilar bé les coses». . . . tot això des d'unes quartilles és molt bonic, però costa, cregui Sr. corresponsal, costa molt.

Ja sé que vosté no es decidirà a provar d'anar a trobar la junta, i si seguirà mirant-se els toros des de la barrera, però tingui paciència, jo conec bé la junta i sé que amb el temps es pot fer i farà quelcom més, però ajudi'ls un xic, home, ajudi'ls, ja li he dit qu'estic segur qu'el rebran amb els braços oberts, fassis soci, vagi a veure algun partit que també diuen no n'ha vist mai cap, i sobre tot, a les seves cròniques del «Baix» parli d'altres coses qu'aquest camí, ha descarriat.

Me convé fer constar que la junta del Palamós, no hi té art ni part en aquestes ratlles i assegurar-li qu'el dia qu'es faci soci i el vegi a fútbol, li dedicaré, un altre article «Respectuosament».

DOLENT

Glosari setmanal

La cultural i benemèrita «Associació de Música», de Palamós, ha fet un badall més; un badall d'agonia, amb motiu del seu darrer concert a càrrec del renomnat trio «Barcelona».

Els contadíssims devots de la música que hi assistiren fruïren una temperatura excel·lent, cosa difícil en aquest temps, que la calor es fa sentir, oi més dins d'una sala d'espectacles perquè, quant acomodadors inclòs, no arribaven a tres dotzenes.

Es evident que amb uns plens semblants, la «Associació» perilla, la seva vida es torna difícil i cada concert és una pedra més posada al coll.

El fracàs de la societat artística és innegable. Els palamosins no estan per músiques clàssiques. Xarlestons, tangos, black-botoms; boxa, cine, verbenes d'«agarrao». . . .

Senyors dirigents de la «A. de M.», no veieu el negoci?

La volta ciclera a Catalunya d'enguany, comença a interessar als esportius catalans. Entre altres es diu que seran finals d'etapa Palafrugell, Figueres i Banyoles.

Fora de desitjar que els palamosins no restessin indiferents a la gran prova. El mateix Palamós S. C. per exemple, que segons tenim entés conta amb la seva secció ciclista, podria començar una subscripció o bé organitzar algun partit quin benefici podria destinar-se a qualque prima pel primer corredor que passés per Palamós, o bé a ajudar a l'entusiasta U. S. de Sans, organitzadora de la prova.

Per la nostra part ferim aquestes columnes per publicar les llistes si és que s'organitzen.

MISS PALAMÓS

Crítica teatral

II

EL PALLASSO

En el número precedent d'aquest setmanari férem la glosa d'una comedieta, donant una idea vaga del conjunt. Puntualitzant, ara, dedicarem aquesta segona part al Pallasso.

Nosaltres opinem, escéptic Cavaller de la Solitud (i del aburrimient) qu'havau sofert algunes equivocacions. I en fou la primera l'haver-vos dirigit a un públic que segons havau donat a entendre, es indigne de vos. Perqué no imitaveu al antic Diógenes que, cercant un Home, recorria els carrers de la ciutat amb una antorxa encesa i llençant als aires la veu penetrant d'un clarí; i quan a son entorn es congregava una multitud, ell cridant amb trágic desesper «Homes cercava, i no pigmeus», fugia d'ells amb gest despectiu?

Si vos sabíeu que al vostre davant sols teníeu papagais i nines, perqué els hi adreçaveu la paraula? No us doneu de menys parlar amb ells, pobres éssers insubstancials i buids que vos podeu comprendre? No sabíeu veure que perdíeu el temps en voler demostrar a ells vostra superioritat, si ells, pseudo-homes, no podien mai imaginar-se l'excelsa dignitat d'un Home com vos? No havíeu previst, en vostre preclar enteniment que seria estéril vostre esforç i que vostres paraules caurien en el buit?

Altra falta havau comés, i ha estat de lleugeresa en voler tractar un assumpte que no coneixeu més que superficialment? En efecte, quin concepte podeu tenir del món modern i de sos al·locats habitants vos, isolat i abandonat al marge de la moderna civilització? Es que havau, tal volta, penetrat fins al fons d'aques-

tes donzelletes por poder afirmar que son nines de cartró? Nosaltres no tenim cap dubte de que si les coneixíeu bé, rectificaríeu vostra opinió envers elles. Són nines, si, però nines amb cor. I qué, si no és el cor, cerqueu en una noia? Junt amb l'edat, no creixerán en elles, per ventura, las virtuts i qualitats de que deu estar adornada una Dona? no's cuidarà el temps, mestre sever, d'ensenyarls-hi la ciencia de la vida?

Mes ara, flocs bosquetanes qu'es desclouen, encar són jovenetes; i tot ço que titlleu en elles de lleugeresa no es més que la explosió de l'alegria, do angelical, que la joventut va vessant en llurs cors; és l'expansió de les energies vitals; són... els setze anys! Vos mateix reconeixeu que son belles, albes i lleugeres i Belles si qu'ho són, i també lleugeres, (més amb aquella agilitat i desinvoltura de llur edat, a diferència, solitari cavaller, de la vostra lleugeresa, consistent en haver volgut jutjar sens previa reflexió i coneixement de la materia), però d'albes, creiem que n'hi ha ben poques. Sens dubte ho havau posat per embellir l'expressió, veritat? Naturalment, resulta molt poètic allò de —albes, lleugeres—, però és irreal. Si haguessiu dit qu'eren negres, hauríem cregut qu'aixís vos les feia veure el vostre mal humor i tenebrosa misantropia; però blanques, quan totes ostenten els més vistosos colors? Seria molt possible qu'aquest vostre isolament en les solitaries terres de la Sèrietat hagués determinat en vos un raquitisme mental, que sens dubte vos dicta tots els florits adjectius qu'ens havau prodigat. Encara menys mal, si aixís és, que no vos hagi donat per disfressar-vos de «Jorobado de Nuestra Señora de París», per exemple, i corre pels carrers repartint cops d'espasa i disparant arreu.

Voleu dir, isolat cavaller, que, apartat per una mal aconsellada prudencia i apocament de les diversions que el món brinda al jovent, no havau sentit en vostra soletat el fibló de l'odi i de l'enveja? I, no són les vostres paraules per la rabia que sentiú envers el món que es diverteix? No són com l'exhalació fétida d'un estómac malalt?

Perqué, si no és degut a una d'aquestes causes no es comprén que pogueu disertar d'aital manera. O és que preteniu que una donzella de setze anys, plena de joia i febre de viure, tota optimisme, tota ilusió, assedegada d'emocions i de felicitat, es revesteixi de la formalitat d'una dona, ofegant en son cor l'esclat frenètic de la joventut, tresor per excel·lència, flor delicada que una volta marcida no tornarà a florir?

I ara, abans d'acabar, deixeu, tan repetit cavaller, prescindint de la nostra humil condició, vos invitem a que, deixant apart les vostres prevencions, abandoneu les comarques que habiteu i vingueu a formar

part de nostra societat que, quan la tingueu més coneguda, la trobareu més judiciosa i actuaient. Perquè deu ésser molt trist i molt aburrit estar tan sol al mon, trobar a vostre entorn el buid i el silenci; deu ésser terrible això de ser l'únic animal de tota una especie, encara que sigui la més noble.

LLUIS GAI

Noticiari

Moviment del Port comercial durant la quinzena darrera (de divendres a divendres): Vapors: «Hiunoy» norueg; nacionals: «Anciola n.º 1»; «Cabo La Plata»; «Berga». Velers: «Carmelita» i Joven Paquito.

En el yatch «Ana Maria» vingué a la nostra vila, el comandant de Marina de Barcelona en visita d'inspecció el propassat dijous.

REGISTRE CIVIL: Moviment del de la vila durant el passat mes de Juliol.

Natalicis:—: Tomas Flaquer Ruiz, Jordi Padrosa Ros, Ramon Rueda León, Maria Magdalena Arajo Beltran, Agusti Crosa Masjuan i Manuel Salvadó Iglesias; in-nomenats, Arxé Molinas.

Matrimonis:—: Eliseu Oliu Boé amb Carmen Teixidor Gálvez i Angel Roca Sauny amb Salvadora Puig Serrabella.

Defuncions:—: Mercé Bataller Carreras, de 44 anys.

Conforme ja anunciarem en el número passat el dis-sabte darrer l'Associació de Música, celebrà un concert en el Teatre Carmen que fou confiat al celebrat «Trio de Barcelona» integrat pels professors Ricard Vives, piano; Mariá Perelló, violí; i S. Pere Marés, violoncel·lo, que foren molt aplaudits per la justesa en la interpretació del programa.

BALLS DE VERBENA:—: n'hi han hagut aquesta setmana al Casino l'Unió, el dimarts per l'orquestrina Revisquis; al «Centre R. Federal», el dimecres, per la Principal i ahir al Casino «El Port» a càrrec de «La Lira».

Demà tindrà lloc a la terrassa del Casino El Port un lluït ball de verbena que, com els anteriors, congregará a tot el jovent freturós de divertir-se.

Consumacions de marca = GRANIZATS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLANOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONIO GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajes i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Velles, 8 i Progiés 31 — GIRONA

Passeig Castellar, 9 — PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

TIP. EMPORIUM PALAMÓS



Constancia y calidad

Con la constancia con que la abeja fabrica su producto admirable, la casa ARTIACH trabaja incesantemente, con entusiasmo y la experiencia de muchos años, en la elaboración de sus exquisitas galletas, puesto todo su afán en producir insuperable calidad.

He aquí sus principales clases:

Mariá ARTIACH
la galleta ideal

Cocochu
de coco seleccionado

Chiquilín
nueva creación

Petit Beurre
de rica mantequilla

Carlton Tea Biscuit
aristocrática y excelente para el te

Li·Li
la galleta popular

La marca ARTIACH es garantía de calidad insuperable



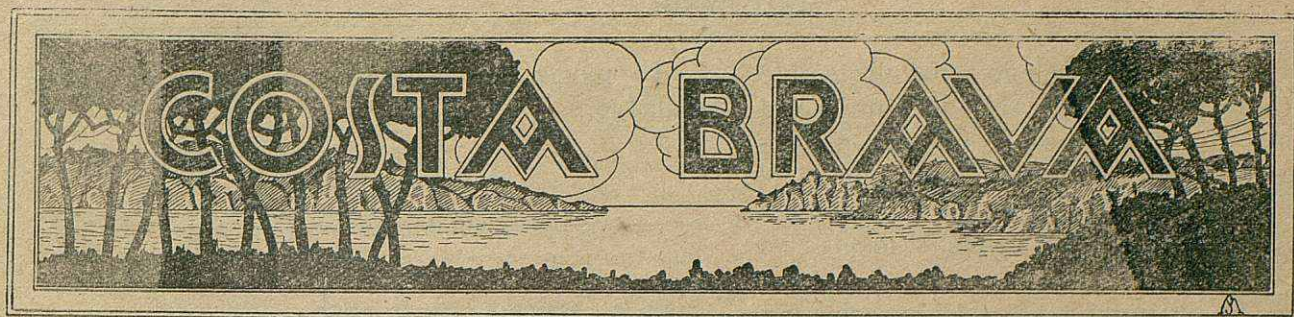
PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

MARIÁ

Artiach



MARIA ARTIACH



NÚMERO
SCLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 4 d'Agost de 1928.

NÚM. 39

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	.	.	.	.	.	2'00	ptes.
Fora, trimestre	.	.	.	.	.	2'25	id.
Estranger, un any	.	.	.	.	.	15'00	id.



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGUN.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Elogi a una beutat

A dues amigues

Solitud? Sembla talment que s'ha posat de moda aquesta paraula: Cavaller de la Solitud, jovincel Solitari, l'home sol en el món, però, jo senyors meus, malgrat de lo que pensa el cavaller citat, em sembla que a Palamós hi ha massa noies jolives per romandre en la solitud, que hi ha massa noies pures, no infectades per l'aire xarlestonsenc de les modes actuals, malgrat de que el clown citat sols s'enamori de les belles qualitats d'una palamosina; vaja, simpàtic cavaller, joestic segur de que si coneguessiu les dues noies que avui cantem, exentes de tots els defectes que vos creieu veure en totes, sortiríeu del vostre sombriu pseudònim per tal de canviar-lo per el del Cavaller de la Gatzara!

Dispenseu que vos digui encara una altra cosa: vostres articles sobre la fèmina local, em demostrin dues coses: que no haveu en la vostra vida sortit de Palamós car si anessiu en altres punts allavors si que tindríeu raó fins de firmar-vos: «El Taup negre» car, amic, Palamós té i tindrà feta per la manera d'ésser senzill i agradable de ses dametes que no són de cartró ni llauna com vos dieu. En segon lloc em demostru o que sou una criatura nascuda després del 1914, o que sou ja en la vellesa, edat en que la memoria flaqueja, i que per un o altre motiu, ja que no crec altre cosa, no vos recordeu que en 1914 hi hagué una guerra terrible de la qual ara el món en passa la terrible época de lo que se'n diu pots-guerra, creadora

és la del xarles, pintures i demás exotismes actuals: si vós coneguessiu tot aixó crec retirariéu les vostres acusacions!

*
*
*

I a aquestes dues amiguetes l'una rossa i morena molt salada l'altra, poncelles tendres del jardí de la costa brava, ens plau avui fer-les desfilar per la nostra galeria de beutats. Després de tot lo dit crec que millor elogi no els hi pot fer,

BLACK AND FAIR

El coleccionista d'estilogràfiques

El senyor Pepet era un rendista de mitja edat, baixet i grassó, de galtes fresques com un matonet. Era calb, és a dir, calb, calb, no ho era. Tenia només els cabells claríssims i de sobre la clepsa era gairebé pelat.

Cada dematí s'el veia, amb la seva eterna americana creuada, de color marró, i llegint el diari, Passeig de Gracia amunt, tot fent el passeig d'abans de dinar, a l'hivern parant aquell bé-de-Déu de sol que hi cau i a l'estiu assaborint l'ombra del brancam dels platans, i guaitant de cua d'ull amb serietat dissimuladora alguna senyora perfumada que li passava pel costat.

Aquest senyor que era d'aquells que quan es lleven ja troben la feina feta i que la minyona ja els hi ha posat la xocolata i la melmelada sobre la taula, era un gran afeccionat al cinema, i no es deixava cap estrena per veure i sabia tots els noms de les estrelles i planetes que, sobre la pantalla, brillen en les nits artifi-

dials de les sales del cinema. Amb un cop d'ull científic sabia quina casa era la productora de tal cinta i qui l'havia dirigida, i portava a casa seva un registre numerat d'estrenes hagudes durant la temporada, i el preu que l'hi havia costat l'entrada. Però això no era res comparat amb la seva gran mania, si mania s'en pot dir.

S'havia dit: No hi ha qui fa colecció de segells, de cap-i-cues, de pipes, etz? doncs jo faré colecció d'estilografiques. I s'ho va emprendre amb tanta empenta que no hi havia marca de la qual ell no n'estés enterat i no en conegués els secrets -defectes o aventatges-.

D'una hora lluny distingia si la ploma que un senyor duia a la butxaca era una Watterman o bé una Sheaffer's. I quan algun seu amic, per prendre alguna nota, tirava de l'estilogràfica, seguidament el senyor Pepet, amb un aire de setciencies es mirava aquella ploma i instintivament els dits se n'hi anaven. Quan la tenia, se la mirava detingudament i amb una veu reposada li deia.

—A aquesta ploma li trobo tal defecte. Veieu aquesta, i es treia de la butxaca una ploma groga amb ratlles negres, és més manejable. El seu sistema d'omplir és més senzill i més elegant, no nés cal apretar aquest botó i ja està. Després, veieu la plumeta d'or duu més iridí a la punta i a l'escriure no es gasta tant — això no vol dir que ell no la fés servir més que dos o tres cops la setmana. —També hi ha aquesta altra ploma, i es treia una altra estilogràfica, que és de seguretat, porta un clip automàtic que l'aferra a la butxaca de l'americana i no hi ha por de que cap pispas us la pugui estirar.

I amb la mateixa seriositat del començar li feia l'explicació detallada del funcionament de totes les plomes que duia sobre —per un regular quatre o cinc— i de totes les que ja duia regulades, tot sense descuidar-se de dir el nom de cada una i el nom de l'afavorit. Perquè el senyor Pepet es diferenciava d'aquells col·leccionadors que la seva deria es tenir un bon nombre d'exemplars de ço que col·leccionen.

Ell només disfrutava al comprar una nova ploma i al poder presentar, primer que ningú un nou patró d'estilogràfica als seus amics i poder-ls-hi explicar els seus aventatges.

Però acabat que feia una mica de temps que la tenia i veia anunciada en alguna revista estrangera alguna nova marca, ja mirava i s'apanyava per a poder-ne adquirir un exemplar i hi havia un nou amic que es veia favoregut amb una ploma de la colecció antiga, que en podríem dir, i ell amb tota satisfacció i donant una xuclada a l'havà que duia sempre a un costat de llavi, deia:

—La ploma que fa servir el meu amic tal, li vaig regalar jo.

F. JUANALS I DAGAS

Tot passant

Quan la tarda declina, així com a certa hora del matí, a Palamós hi ha un lloc que és molt plaent d'estar-hi una llarga estona.

No és que l'hagi descobert de poc, car és conegut i freqüentat per més de quatre; però com segurament n'hi ha molts que, de tan conegut i proper fa molts anys que no hi han estat, això m'ha mogut a escriure'n aquest elogi.

Es tracta d'aquell putxet al cim del qual s'alçava en altre temps la ciutadella o Castell de Palamós, i que ara serveix de pedrera per a les obres del port.

Cap al tard hi fa una fresqueta molt plaenta, i des d'aquell observatori veieu tot ço que passa en el mar en una gran extensió, des de l'illa a la punta de St. Feliu, i quelcom del que passa en terra.

Molt serà que en aquella planura movedissa de la mar no hi veieu algun vapor que passa fumant indiferent, algun velar amb les veles exteses que sembla que no's mou, o alguna barqueta de motor que espeternega contra la corrent tot alçant el cap per millor guanyar l'acció de les onades.

De barquetes i bots així en veureu a tot moment, i molt sovint en sentireu el taf-taf sense saber on paren, fins que després de molt mirar els veieu al lluny que treuen el caparró entre dos blancalls d'escuma, o tan terra a terra que els roquissers vos els amaguen.

Com que llurs moviments son relativament lents, els contempleu llarga estona fruint les ratxadetes del ventijol que passa lleuger, i mig extasiats, mig somnolents, les hores se us hi escorren amb una facilitat desconeguda.

Quan gireu l'esguard terra endintre i mireu per mil·lèsima vegada la grisor de les muntanyes de St. Grau, de Romanyá, o de Les Gabarres, de tan sabudes us atrauen altre cop i trobeu interessant un fumeroles que puja del barri de St. Antoni fent estranyes contorsions, o espieu indiscrets el feinejar d'una dona que's belluga al terrat de casa seva en el barri proper.

Quan vos trobeu més interessats en les vostres observacions veieu venir algú que's dirigeix cap al vostre observatori, i tal vegada el mireu amb cert rencor

reguts que ve a disputar-vos aquell plaer que haveu inat descobrint sense donar-vos-en compte.

I com sigui que l'hora del sopar s'apropa, convenuts que no vos el portaran pas allí, vos en aneu amb certa recansa tot pensant amb la xafogor que trobareu en arribar a casa, aquella escalfor molesta que irradien les parets com si a la vila de cop i volta haguessin instal·lat la calefacció central que tan bé vindria a l'hivern.

LI.

Respectuosament

M'adresco al Sr. Corresponsal a Palamós, del setmanari «Baix Empordà».

El seu article mereix una resposta, i sobre tot fer-li veure alguns punts massa gratuïts, qu'en ell si troben.

Efectivament, al formar-se el Palamós S. C. se li donà aquest nom, precisament perquè no volgués exclusivament dir fútbol. Es va parlar d'altres esports, de natació, d'atletisme, de ciclisme, de tennis; etc. etc., però, tenia de començar-se per un esport que per si sol fos una garantia d'èxit, i amb el temps pogués donar la mà a altres diferents esports, per ajudar-los, i es va escollir el fútbol.

«No s'és passat de les primeres passes ni tan sols s'és a mig camí» diu V.

Si solventar mil i una dificultats per obtenir un terreny de joc abastament gran per a varies classes d'esports, comprar a la fi un solar magnífic, que costà, masses milers de pessetes, i amb el solar adquirir la responsabilitat d'una quantitat massa grossa, nivellar el terreny de joc (cosa que potser creurà que no val cap diner) tancar-lo de paret, fer valles, llotjes, seients, casetes força humils però amb dutxes i arregladetes, si per tot això en dos anys no és passar de les primeres passes, si tenir en tan poc temps un camp envejat en tota la província és no caminar, senyor corresponsal del Baix Empordà, vol dir-me que s'ha de fer? Vosté que parla amb tanta fé preocupis primerament de fer-se soci, (males llengües diuen que no n'és) i després dirigeixis a la junta del Palamós S. C, qu'el rebrà amb els braços oberts, es posi a laborar amb ells, s'enteri un xic de les coses, i veurà si en trobarà de gent que tenen força bona fé, i que si no han fet això de que V. parla és perquè manca una batuta com la seva en aquella direcció.

Llavors es donarà compte de, si costa o no fer una pista de tennis, crear una secció d'atletisme, fer natació, etc. etc.

Totes les recomanacions que fá, «desvetllar energies dormides, educar moral i físicament encarrilar bé les coses»... tot això des d'unes quartilles és molt bonic, però costa, cregui Sr. corresponsal, costa molt.

Ja sé que vosté no es decidirà a provar d'anar a trobar la junta, i si seguirà mirant-se els toros des de la barrera, però tingui paciència, jo conec bé la junta i sé que amb el temps es pot fer i farà quelcom més, però ajudi'ls un xic, home, ajudi'ls, ja li he dit qu'estic segur qu'el rebran amb els braços oberts, fassis soci, vagi a veure algun partit que també diuen no n'ha vist mai cap, i sobre tot, a les seves cròniques del «Baix» parli d'altres coses qu'aquest camí, ha descarriat.

Me convé fer constar que la junta del Palamós, no hi té art ni part en aquestes ratlles i assegurar-li qu'el dia qu'es faci soci i el vegi a fútbol, li dedicaré, un altre article «Respectuosament».

DOLENT

Glosari setmanal

La cultural i benemèrita «Associació de Música», de Palamós, ha fet un badall més; un badall d'agonia, amb motiu del seu darrer concert a càrrec del renomnat trio «Barcelona».

Els contadíssims devots de la música que hi assistiren fruïren una temperatura excel·lent, cosa difícil en aquest temps, que la calor es fa sentir, oi més dins d'una sala d'espectacles perquè, quant acomodadors inclòs, no arribaven a tres dotzenes.

Es evident que amb uns plens semblants, la «Associació» perilla, la seva vida es torna difícil i cada concert és una pedra més posada al coll.

El fracàs de la societat artística és innegable. Els palamosins no estan per músiques clàssiques. Xarlestons, tangos, black-botoms; boxa, cine, verbenes d'«agarrao»...

Senyors dirigents de la «A. de M.», no veieu el negoci?

La volta ciclera a Catalunya d'enguany, comença a interessar als esportius catalans. Entre altres es diu que seran finals d'etapa Palafrugell, Figueres i Banyoles.

Fora de desitjar que els palamosins no restessin indiferents a la gran prova. El mateix Palamós S. C. per exemple, que segons tenim entès conta amb la seva secció ciclista, podria començar una subscripció o bé organitzar algun partit quin benefici podria destinar-se a qualque prima pel primer corredor que passés per Palamós, o bé a ajudar a l'entusiasta U. S. de Sans, organitzadora de la prova.

Per la nostra part ferim aquestes columnes per publicar les llistes si és que s'organitzen.

MISS PALAMÓS

Crítica teatral

II

EL PALLASSO

En el número precedent d'aquest setmanari férem la glosa d'una comedieta, donant una idea vaga del conjunt. Puntualitzant, ara, dedicarem aquesta segona part al Pallasso.

Nosaltres opinem, escèptic Cavaller de la Solitud (i del aburriment) qu'havem sofert algunes equivocacions. I en fou la primera l'haver-vos dirigit a un públic que segons havem donat a entendre, es indigne de vos. Perqué no imitaveu al antic Diògenes que, cercant un Home, recorria els carrers de la ciutat amb una antorxa encesa i llençant als aires la veu penetrant d'un clarí; i quan a son entorn es congregava una multitud, ell cridant amb trágic desesper «Homes cercava, i no pigmeus», fugia d'ells amb gest despectiu?

Si vos sabíeu que al vostre davant sols teníeu papagais i nines, perqué els hi adreçaveu la paraula? No us doneu de menys parlar amb ells, pobres éssers insubstancials i buids que vos podeu comprendre? No sabíeu veure que perdieu el temps en voler demostrar a ells vostra superioritat, si ells, pseudo-homes, no podien mai imaginar-se l'excelsa dignitat d'un Home com vos? No havíeu previst, en vostre preclar enteniment que seria estéril vostre esforç i que vostres paraules caurien en el buit?

Altra falta havem comés, i ha estat de lleugeresa en voler tractar un assumpte que no coneixeu més que superficialment? En efecte, quin concepte podeu tenir del món modern i de sos al·locats habitants vos, isolat i abandonat al marge de la moderna civilització? Es que havem, tal volta, penetrat fins al fons d'aques-

tes donzelletes por poder afirmar que son nines de cartró? Nosaltres no tenim cap dubte de que si les coneixessiu bé, rectificariéu vostra opinió envers elles. Són nines, si, però nines amb cor. I què, si no és el cor, cerqueu en una noia? Junt amb l'edat, no creixerán en elles, per ventura, las virtuts i qualitats de que deu estar adornada una Dona? no's cuidarà el temps, mestre sever, d'ensenyarls-hi la ciencia de la vida?

Mes ara, flors bosquetanes qu'es desclouen, encara són jovenetes; i tot ço que titlleu en elles de lleugeresa no es més que la explosió de l'alegria, do angelical, que la joventud va vessant en llurs cors; és l'expansió de les energies vitals; són... els setze anys! Vos mateix reconeixeu que son belles, albes i lleugeres i Belles si qu'ho són, i també lleugeres, (més amb aquella agilitat i desinvoltura de llur edat, a diferencia, solitari cavaller, de la vostra lleugeresa, consistent en haver volgut jutjar sens previa reflexió i coneixement de la materia), però d'albes, creiem que n'hi ha ben poques. Sens dubte ho havem posat per embellir l'expressió, veritat? Naturalment, resulta molt poètic allò de —albes, lleugeres—, però és irreal. Si haguessiu dit qu'eren negres, hauríem cregut qu'aixís vos les feia veure el vostre mal humor i tenebrosa misantropia; però blanques, quan totes ostenten els més vistosos colors? Seria molt possible qu'aquest vostre isolament en les solitaries terres de la Serietat hagués determinat en vos un raquitisme mental, que sens dubte vos dicta tots els florits adjectius qu'ens havem prodigat. Encara menys mal, si aixís és, que no vos hagi donat per disfressar-vos de «Jorobado de Nuestra Señora de Paris», per exemple, i corre pels carrers repartint cops d'espasa i disparant arreu.

Voleu dir, isolat cavaller, que, apartat per una mal aconsellada prudència i apocament de les diversions que el món brinda al jovent, no havem sentit en vostra soletat el fibló de l'odi i de l'enveja? I, no són les vostres paraules per la rabia que sentiú envers el món que es diverteix? No són com l'exhalació fétida d'un estómac malalt?

Perqué, si no és degut a una d'aquestes causes no es comprén que pogueu disertar d'aítal manera. O és que preteneu que una donzella de setze anys, plena de joia i febre de viure, tota optimisme, tota ilusió, assedegada d'emoció i de felicitat, es revesteixi de la formalitat d'una dona, ofegant en son cor l'esclat frenètic de la joventut, tresor per excel·lència, flor delicada que una volta marcida no tornarà a florir?

I ara, abans d'acabar, deixeu, tan repetit cavaller, prescindint de la nostra humil condició, vos invitem a que, deixant apart les vostres prevencions, abandoneu les comarques que habiteu i vingueu a formar

part de nostra societat que, quan la tingueu més coneguda, la trobareu més judiciosa i actraient. Perquè deu ésser molt trist i molt aburrit estar tan sol al mon, trobar a vostre entorn el buit i el silenci; deu ésser terrible aixó de ser l'únic animal de tota una especie, encara que sigui la més noble.

LLUIS GAI

Noticiari

Moviment del Port comercial durant la quinzena darrera (de divendres a divendres)—: Vapors: «Hiunoy» norueg; nacionals: «Anciola n.º 1»; «Cabo La Plata»; «Berga». Velers: «Carmelita» i Joven Paquito.

En el yatch «Ana Maria» vingué a la nostra vila, el comandant de Marina de Barcelona en visita d'inspecció el propassat dijous.

REGISTRE CIVIL: Moviment del de la vila durant el passat mes de Juliol.

Natalicis—: Tomas Flaquer Ruíz, Jordi Padrosa Ros, Ramon Rueda León, Maria Magdalena Arajo Beltran, Agusti Crosa Masjuan i Manuel Salvadó Iglesias; in-nomenats, Arxé Molinas.

Matrimonis—: Eliseu Oliu Boé amb Carmen Teixidor Gálvez i Angel Roca Sauny amb Salvadora Puig Serrabella.

Defuncions—: Mercé Bataller Carreras, de 44 anys.

Conforme ja anunciarem en el número passat el dis-sabte darrer l'Associació de Música, celebrá un con-cert en el Teatre Carmen que fou confiat al celebrat «Trio de Barcelona» integrat pels professors Ricard Vives, piano; Mariá Perelló, violí; i S. Pere Marés, violoncel·lo, que foren molt aplaudits per la justesa en la interpretació del programa.

BALLS DE VERBENA—: n'hi han hagut aquesta setmana al Casino l'Unió, el dimarts per l'orquestrina Revisquis; al «Centre R. Federal», el dimecres, per la Principal i ahir al Casino «El Port» a càrrec de «La Lira».

Demà tindrà lloc a la terrassa del Casino El Port un lliu't ball de verbena que, com els anteriors, congregará a tot el jovent freturós de divertir-se.

Consumacions de marca = GRANIZATS

JOAN REIG I ALBOSA

Aparejador i constructor d'obres

PLANOLS. PROJECTES I PRESSUPOSTOS

Munt, 54

PALAMÓS

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONIO GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajos i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Velles, 8 i Progiés 31 — GIRONA

Passeig Castellar, 9 — PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda isuscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

TIP. EMPORIUM "PALAMÓS"



Constancia y calidad

Con la constancia con que la abeja fabrica su producto admirable, la casa ARTIACH trabaja incesantemente, con entusiasmo y la experiencia de muchos años, en la elaboración de sus exquisitas galletas, puesto todo su afán en producir insuperable calidad.

He aquí sus principales clases:

Maria ARTIACH
la galleta ideal

Cococho
de coco seleccionado

Chiquilín
nueva creación

Petit Beurre
de rica mantequilla

Carlton Tea Biscuit
aristocrática y excelente para el te

Li-Li
la galleta popular

La marca ARTIACH es garantía de calidad insuperable

